

Бизнисмен из Дубаија Мухамед Алабар коме српска влада омогућује да купује део по део Београда, није успео да ономад купи ни делић Загреба зато што су стручна јавност, опозиција и грађани спречили тамошњу власт да му га прода.

Медији су га 2015. представили као анонимног бизнисмена из Дубаија чији ће новац омогућити Александру Вучићу да оствари свој сан о Београду на води, а сад је доволно да кажу само – Алабар.

Његово име у свести Београђана значи „онај који све више и више купује Београд“. Неки се због тога намрште, а неки се озаре. Недавно је његовој фирми Игл Хилс која већ поседује Београд на води, држава продала још 327 хектара површине Београда.

Тај простор укључује „Мостарску петљу“, три појединачна блока у Савској улици, целокупан простор Београдског сајма са гаражом и трамвајском окретницом Господарска Механа у Булевару војводе Мишића, простор Петље Радничка у склопу Моста на Ади са околним акваторијумом и марином, Савски рукавац са обалом на Ади Циганлији па и сам улаз за Аду, простор „Старе шећеране“, појас уз Топчидерску реку све до Дома гарде, а на Новом Београду површину између Газеле и Моста на Ади, укључујући и приобаље Саве и Стари железнички мост.

Према процени економиста, тај простор вреди двадесет милијарди евра.

Директна погодба

Да тај део Београда припадне Алабару, одредила је Влада Србије Одлуком о изради измена и допуна плана подручја посебне намене уређења дела приобаља града Београда – подручја приобаља реке Саве за пројекат „Београд на води“. Алабар је само платио, и почeo да спроводи Одлуку.

План израђује Агенција за просторно планирање и урбанизам Републике Србије. Није, међутим, расписан међународни урбанистичко-архитектонски конкурс који се подразумева за овакав подухват, већ је власт цео посао договорила са Алабаром директном погодбом.

То може да значи следеће: да власт не поштује закон, да за Алабара не важе српски закони, да оно што он хоће да направи на том делу Београда не би победило на међународном конкурсу зато што би без сваке сумње међународни жири знато шта је добро а шта није, да то што он хоће да направи хоће и власт. И зато је све остало непотребно, и зато се о Београду одлучује директном погодбом.

